

tu neobdržel. Tvrzení toto však nemá podkladu ve spisech, ježto naopak ze zprávy stát. stav. úřadu v L. Sv. M. ze 27. dubna 1921 jde na jevo, že mezi cestáři správě této přidělenými a k převzetí podle zákona z 15. dubna 1920 č. 269 Sb. navrženými st-l v ů b e c ů v e d e n n e b y l.

Ježto tedy st-l ve smyslu zákona 269/1920 do služeb čsl. republiky převzat (ustanoven) nebyl, nevztahují se na něho dle § 2 cit. zák. zákony a ustanovení pro státní úředníky a zřízence toho druhu v ostatních částech republiky čsl. platné, a jest tedy stížnost bezdůvodná.

Č. 2486.

Státní úředníci. — Obecní notáři (Slovensko):
Poukaz požitků podle předpisů čsl. vydaný bývalému uh. obecnímu notáři nezakládá jeho služební poměr k čsl. republice ve smyslu služ. pragmatiky úřednické a zákona č. 211/1920.

(Nález ze dne 13. června 1923 č. 10.315).

V ě c: Arpád L. v Š. proti ministerstvu vnitra o propuštění ze služby.

V ý r o k: Stížnost se z části odmítá jako nepřipustná, z části se zamítá jako bezdůvodná.

Náhrada výloh stížnosti se nepřisuzuje.

D ů v o d y: St-l byv podle uh. zákonů, platných před 28. říjnem 1918, ustanoven obvodním notářem, podal ve smyslu zákona z 22. března 1920 č. 211 Sb. žádost o převzetí do státní služby notářské.

Výnosem min. vnitra z 5. března 1921 pak jmenován byl st-l s platností od 1. srpna 1920 pro z a t í m n ě v systemisovaném stavu okolních a obecních notářů na Slovensku v IX./1 h. tř. s podmínkou, že do 31. prosince 1921 prokáže zkouškou znalost jazyka státního.

Jmenovací dekret však mu doručen nebyl.

Rozhodnutím ze 24. dubna 1922 zrušilo presidium min. vnitra zmíněné prozatímní jmenování st-lovo. V důsledku toho požádal ministr pro Slov. výnosem ze 4. května 1922 župana v Šahách, aby jmenovací dekret, který st-li nebyl doručen, byl vrácen, dále aby st-l ze služby notářské byl propuštěn, resp. aby do notářské služby ve smyslu županova usnesení z 25. února 1922 znovu uveden nebyl a konečně, aby st-l (jak má nárok) dle župního statutu byl pensionován. Měsíční přídavek 300 K, který st-li úřadem ministra s plnou mocí byl poukazován, byl zastaven dnem 31. května 1922.

O stížnosti proti rozhodnutí tomu pro nezákonnost podané uvažoval nss následovně:

St-l namítá především, že ze služby nemůže býti propuštěn, ježto se stal definitivním státním úředníkem. Založení defin. poměru státního úředníka pak spatřuje v tom, že na základě svojí v čas podané žádosti ve smyslu §u 5 zák. 211/1920 resp. vlád. nař. č. 383/1920 byl rozhodnutím ministra vnitra z 15. března 1921 definitivním státním úředníkem jmenován, a usuzuje tak z toho, že st-li vydán byl na základě jmenovacího dekretu výnos ministra pro Slov. č. 34.879/1920 pres., jímž mu služební platy byly poukázány. Argumentace tato však

nemá opory ve spisech. Rozhodnutím min. vnitra z 5. března 1921, který měl býti intimován výnosem ministra pro Slov. z 15. března 1921, nebyl st-l jmenován definitivním, nýbrž naopak jenom *provisorním* státním úředníkem; dekret o tomto jmenování resp. cit. intimát ministra s plnou mocí mu vůbec doručen nebyl, takže ve smyslu Šu 7 služ. pragm. služební poměr pragmatického státního úředníka nevznikl.

Poukaz platů, kterého se st-li dostalo již výměrem ministra pro Slov. z 31. prosince 1920, pak ani st-l sám nepokládá za dekret, jímž by služební jeho poměr ve smyslu zák. 211/1920 ke státu čsl. byl býval založen. Poukazu tomuto nelze přikládati účinku jmenovacího dekretu již z toho důvodu, že nebyl vydán příslušným k tomu ministrem vnitra (§ 4 zák. 211/1920) a že ani neobsahuje náležitosti Šu 6 zák. z 25. ledna 1914 č. 15 ř. z. (služ. pragm.). Nestal se tudíž st-l vůbec státním a sice ani definitivním ani *provisorním* úředníkem republiky čsl. ve smyslu zákona z 22. března 1920 č. 211 Sb., a tím padají i veškeré důsledky, které st-l z premisy jím postavené odvozuje.

St-l domáhá se ve své stížnosti i toho, aby mu poukázána byla patřičná pense a dále, aby mu vzhledem k tomu, že konal aktivní službu až do 15. července 1922, vyplacen byl zadržžený plat od 1. ledna 1922. V obou těchto směrech uvažoval nss takto:

O obecních a obvodních notářích, kteří byli ustanoveni podle uherských zákonů před 28. říjnem 1918 platných a podali sice v čas žádost za ustanovení notářem podle zákona 211/1920, avšak nebyli i ustanoveni, ustanovuje § 7 cit. zákona, že budou dáni na odpočinek a bude jim poskytnuto zaopatřovacích požitků, pokud by na ně měli nárok podle platných zákonů uherských.

Nař. rozhodnutí neobsahuje o pensionování st-lově žádného výroku, ministr pro Slov. však v intimátu nař. rozhodnutí dal županu v Šahách, jak ze spisů jde na jevo, příslušný pokyn, aby st-l dle župních statutů byl pensionován.

Stejně i pokud jde o požadavek výplaty zadržného platu, neobsahuje nař. rozhodnutí žádného meritorního výroku.

Není tedy ani otázka pensionování st-lova ani otázka výplaty platu za dobu od 1. ledna 1922 do 15. července 1922 administrativní cestou ještě rozeřešena, takže nss-u brání předpis Šu 5 zákona o ss, aby se těmito dvěma námitkami mohl v tomto stadiu zabývat. Jest tudíž stížnost v těchto směrech nepřípustná.

Pokud jde konečně o poslední petit stížnosti, aby žal. úřad byl uznán povinným nahraditi st-li útraty stížnosti, není pro petit takový v zákoně o ss žádné opory.

Č. 2487.

Zajištění bytu pro státní zaměstnance: Zajistiti podle § 13 zákona č. 225 Sb. nelze byt státního zaměstnance, který nebyl služebně přeložen do jiné obce, nýbrž přestěhoval se do jiného bytu téže obce.

(Nález ze dne 13. června 1923 č. 10.329).

Věc: Josef F. v Brně (adv. Dr. Arnold Křiwaček z Brna) proti zemské správě politické v Brně o zajištění bytu.